Stuk **1482** (2002-2003) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

3 december 2002

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Lusaka op 28 mei 2001

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet 9

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 11

Advies van de Raad van State 13

Ontwerp van decreet 17

BIJLAGEN :

– Nederlandse tekst overeenkomst 21

– Engelse tekst overeenkomst 33

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

A. Algemene bespreking

1. Betekenis van de overeenkomst

– *Doel en opzet van de overeenkomst*

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

– *De overeenkomst vormt een gemengd verdrag*

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. "gemengde" karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep "gemengde verdragen" (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

– *Politieke gegevens*

Na de onafhankelijkheid op 24 oktober 1964 werd Kenneth Kaunda de eerste president van Zambia. In 1969 nationaliseerde hij de kopermijnen en in 1972 vormde hij het land om tot een éénpartijstaat. Kaunda voerde actie tegen de blanke regeringen in Zuid-Afrika, Rhodesië (thans Zimbabwe) en Namibië.

In 1990 werd Zambia opnieuw een meerpartijenstaat en in 1991 verloor Kaunda de verkiezingen van Frederick Chiluba van de *Movement for Multiparty Democracy* (MMD). Chiluba werd in 1996 herkozen. De nieuwe Grondwet van 1996 maakte het onmogelijk dat Kaunda nog aan de verkiezingen zou deelnemen.

Een poging tot militaire staatsgreep in 1997 mislukte. President Chiluba kwam er zelfs sterker uit.

Omdat een president maximum twee ambtstermijnen van 5 jaar kan aanblijven, kon Chiluba geen kandidaat meer zijn voor de presidentsverkiezingen van 27 december 2001. Hij had nochtans de wens uitgesproken om nog een derde termijn als president te zetelen. Ministers die niet akkoord waren met dat voornemen werden uit de regering gezet. MMD-kandidaat Levy Mwanawasa won die verkiezingen. Hij behaalde zowat 36.000 stemmen meer dan oppositiekandidaat Anderson Mazoka. De oppositie beschuldigde de regeringspartij van stemmenvervalsing en ook onafhankelijke waarnemers uit binnen- en buitenland constateerden onregelmatigheden.

Het kiessysteem is gebaseerd op het zogenaamde *first-past-the-post*-principe, waarbij, zoals in Groot-Brittannië, de kandidaat die de meeste stemmen krijgt in een kiesdistrict de zetel verwerft. De Nationale Vergadering telt 159 leden. 150 parlementairen worden rechtstreeks verkozen, 8 worden door de president voorgedragen en 1 parlementslid wordt gecoöpteerd. Parlementsverkiezingen vinden om de 5 jaar plaats.

De jongste jaren werd de regering geconfronteerd met een dynamische oppositie, ontevredenheid binnen de eigen partij, een precaire economische toestand en het gevaar dat de conflicten in de buurlanden Congo en Angola, die gepaard gaan met een vluchtelingenstroom, zouden overslaan. De wil van de president en de regering om Zambia buiten die conflicten te houden, wordt nochtans door iedereen geprezen.

– *Economische gegevens*

– Algemeen

De regering Chiluba wilde de economie liberaliseren en de overheidsbedrijven privatiseren, maar Zambia heeft te kampen met zijn ingesloten ligging, de oorlogen in Angola en Congo, de erfenis van een economie die was afgestemd op de kopernijverheid, de armoede van de bevolking (80% leeft onder de armoededrempel), een schrijnend gebrek aan infrastructuur, de zwakte van de arbeidskrachten en de AIDS-epidemie (20% van de bevolking is besmet met het HIV-virus, maar de besmettingsgraad onder de 15- tot 20-jarigen in de steden blijft stabiel of neemt zelfs lichtjes af).

Zambia staat op de 153ste plaats van de *Human Development Index* van de Verenigde Naties. De werkloosheid bedraagt 25% en de graad van analfabetisme 23,7%. Ongeveer de helft van de bevolking volgt onderwijs. Een kwart van de bevolking heeft geen of onvoldoende toegang tot de gezondheidszorg, 29% heeft geen of onvoldoende toegang tot sanitaire voorzieningen en liefst 62 % van de bevolking heeft geen of onvoldoende toegang tot zuiver water. 1,3 miljoen inwoners hebben af te rekenen met de gevolgen van de aanhoudende droogte.

Enkele decennia geleden was Zambia de grootste producent van koper ter wereld. Vijftigduizend werknemers verdienden een inkomen in die sector. In de loop der jaren viel de productie echter fel terug. De privatisering van het staatsbedrijf ZCCM (koper- en kobaltmijnen), dat begin 2000 werd overgenomen door de Zuid-Afrikaanse grondstoffengigant Anglo-American, zorgde voor een stabilisering van de begroting. De mijnen werden echter aan een te lage prijs verkocht, hun opbrengsten worden niet belast en de uitrusting komt uit Zuid-Afrika. Dat heeft tot gevolg dat de positieve gevolgen voor de economie klein zijn.

Eind januari 2002 besloot Anglo-American zich terug te trekken uit de verlieslatende kopermijnen. Door die beslissing verloor Zambia in één klap twee derde van de koperproductie, het belangrijkste exportproduct van het land. De dalende koperprijs en de korte levensverwachting van de mijnen lagen aan de basis van die beslissing. Zambia wordt nu nog meer afhankelijk van buitenlandse hulp terwijl donoren nu al ruim de helft van de begroting voor hun rekening nemen.

In 2000 bedroeg de groei 3,5% tegenover 2,4% in 1999 en –2% in 1998. Men kwam dus aardig in de buurt van de 4% die het Internationaal Muntfonds (IMF) vooropstelt. Toch is die groei onvoldoende om de inkomensdaling van de inwoners om te buigen. Het is vooral de landbouw die zorgt voor die groei, want de industriële productie daalde met 10%. Als gevolg van een stijging van de petroleumproducten was de inflatie eind 2000 ongeveer 30%, daar waar werd gerekend op 19,5%. De nationale munt, de kwacha, verloor in 2000 30% van zijn waarde tegenover de US dollar. Door de privatisering van de ZCCM kon de regering met het IMF een akkoord sluiten voor een hulpprogramma voor de jaren 2000-2003.

In het kader van de Club van Parijs heeft de regering zijn buitenlandse schuld kunnen herschikken, maar zij streeft naar een volledige kwijtschelding van die schuld.

– Buitenlandse handel

De uitvoer van goederen daalde van 816 miljoen US dollar in 1998 tot 755 miljoen US dollar in 1999 maar steeg in 2000 naar 800 miljoen US dollar. De niet-traditionele uitvoer (leder, bloemen...) bedroeg in 2000 250 miljoen US dollar. De uitvoer van koper en kobalt (goed voor 80% van de goederenuitvoer) had eind 1999 te lijden onder de internationale prijsdalingen, de sociale onrust en de onzekerheid door de privatisering van de ZCCM. Door de bouw van hotels aan de Victoria Falls hoopt men vanaf 2002 meer inkomsten uit toerisme te halen.

De voornaamste handelspartners zijn Zuid-Afrika en Congo. De landen van de Gemeenschap voor de Ontwikkeling van Zuidelijk Afrika (SADC) zijn verantwoordelijk voor 48% van de Zambiaanse invoer en 17% van de uitvoer. 17% van de uitvoer is bestemd voor landen van de Europese Unie.

Vlaanderen voerde in 1999 voor 6,2 miljoen euro uit naar Zambia. Dat was dubbel zoveel als in 1997 en 1998. De Belgische invoer uit Zambia bedroeg in 1999 37,2 miljoen euro, waarmee Zambia de 17de plaats innam op de lijst van de belangrijkste Afrikaanse leveranciers. De Belgische export bestaat vooral uit textiel, machines en edelstenen, terwijl de import bestaat uit koper en andere mineralen.

– *Mensenrechten*

Toen Zambia in 1991 werd omgevormd tot een meerpartijensysteem hoopte men dat de situatie van de mensenrechten zou verbeteren. In de verkiezingscampagne van 1996 gebruikte de regering echter alle mogelijke middelen om te beletten dat oppositieleden, onder wie de vroegere president Kaunda, zich kandidaat konden stellen. Verschillende medestanders van Kaunda werden verbannen naar Malawi. Ook in de aanloop naar de verkiezingen van 2001 legde de regering de vrije meningsuiting en de vrijheid van vergaderen aan banden.

In 1997 werden meer dan 100 mensen opgepakt in verband met een poging tot staatsgreep. Ze werden gevangen gehouden in wrede, onmenselijke en vernederende omstandigheden.

In zijn jaarrapport over 2000 stelt *Amnesty International* dat de politie zich vaak schuldig maakt aan foltering en slechte behandeling van gearresteerden bij ondervragingen. In ten minste drie gevallen leidde dat tot de dood van verdachten. In 2000 werden minstens 11 mensen ter dood veroordeeld waardoor het totaal aantal ter dood veroordeelden opliep tot ruim 230. Sedert 1997 vonden evenwel geen executies meer plaats.

De regering bemoeilijkte het werk van mensenrechtenactivisten. Samen met oppositieleden werden zij met uitwijzing bedreigd ondanks protest van de Afrikaanse Commissie voor Mensenrechten.

Zambia ondertekende in 1992 het Afrikaanse Charter over de Rechten van het Kind maar ratificeerde het nog niet.

Hoewel de Grondwet voorziet in vrijheid van meningsuiting en persvrijheid, voorziet hij ook in wetten die die vrijheid beperken zolang ze “redelijk en te verantwoorden zijn in een democratische maatschappij”. Ondanks herhaalde hervormingsbeloftes van de regering, wordt de opkomende onafhankelijke pers nog steeds geconfronteerd met een aantal beperkende perswetten. Zo kunnen journalisten gevangengenomen worden via de beruchte parlementaire en ministeriële wet op de gedragscode als zij weigeren vertrouwelijke informatiebronnen bekend te maken. In de aanloop naar de verkiezingen in 2001 fulmineerden de oppositiepartijen tegen de staatsmedia die openlijk aan gekleurde verslaggeving deden ten bate van de regering. De regerende MMD controleert ook een aantal radiozenders en kranten.

– *Buitenlands beleid*

Zambia is lid van de voornaamste internationale en regionale organisaties. De zetel van de Gemeenschappelijke Markt voor Oost- en Zuidelijk Afrika (COMESA) is gevestigd in Zambia. Het land is thans ook voorzitter van de Organisatie voor Afrikaanse Eenheid (OAE).

In de conflicten die de buurlanden Angola en Congo teisteren, neemt Zambia een neutrale houding aan. Een groot aantal vluchtelingen stak de grens over. De relaties met Angola verslechterden in 1999 nadat de Zambianen beschuldigd werden van wapenleveringen aan de verzetsbeweging Unita.

De betrekkingen met Zuid-Afrika zijn correct zonder uitstekend te zijn en dat vooral om economische redenen.

3. Ontstaan van de overeenkomst

Zambia behoort tot de zgn. MO-landen (Minst Ontwikkelde landen). De *United Nations Confe-*

rence on Trade and Development (UNCTAD) nam in januari 2001 het initiatief om investeringsverdragen tussen MO-landen onderling of tussen MO-landen en geïndustrialiseerde landen te vergemakkelijken door deze te groeperen en te laten plaatsvinden in de UNCTAD-zetel in Genève.

De onderhandelingen tussen de BLEU-delegatie en de delegatie van Zambia vonden plaats in Genève op 29 januari 2001. Zij werden succesvol afgerond met de parafering van de verdragstekst op 2 februari 2001.

Op 11 mei 2001 besliste de Vlaamse regering om haar goedkeuring te hechten aan de overeenkomst en om de Vlaamse minister bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden, te gelasten om de overeenkomst namens het Vlaamse Gewest te ondertekenen of de vertegenwoordiger van de Vlaamse of de federale overheid daartoe te machtigen.

De overeenkomst tussen de BLEU en Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen werd op 28 mei 2001 in Lusaka ondertekend.

B. Specifieke bespreking van de overeenkomst

1. Inhoud van de overeenkomst

– *Typetekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie*

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die typetekst aanvaard.

Die zgn. BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van de andere partij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitragerechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via

een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clausule van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst zijn voorafgegaan gelijk met die investeringen na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden dus eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt en maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

– *Afwijkingen van de typetekst van de BLEU*

De BLEU-typetekst diende als basis voor de onderhandelingen. Van Zambiaanse zijde werden enkele minder belangrijke of verduidelijkende amendementen toegevoegd.

In de preambule werd "In het besef dat bevordering en wederzijdse bescherming van dergelijke investeringen zullen leiden tot het stimuleren van de zakelijke initiatieven en de economische welvaart op het grondgebied van beide Overeenkomstsluitende Partijen zullen verhogen" toegevoegd.

In artikel 1, § 2, d "voorbeelden van investeringen", is de Zambiaanse tekst volledige en beter dan de BLEU-tekst.

In artikel 4, § 3, eerste alinea, wordt "... door de Overeenkomstsluitende Partij die de onteigening of nationalisatie heeft uitgevoerd" toegevoegd.

In artikel 4, § 3, tweede alinea, wordt "zonder **onnodige** vertraging" toegevoegd.

Artikel 5, § 3, wordt anders geformuleerd. Die tekst is duidelijker dan de BLEU-tekst.

In artikel 12 wordt "De Overeenkomst is evenwel niet van toepassing op geschillen die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan" toegevoegd.

Er wordt een artikel, 13, § 3, toegevoegd waarvan de tekst luidt : "De bepalingen van deze Overeenkomst kunnen met wederzijdse toestemming van beide Overeenkomstsluitende Partijen worden gewijzigd. Zodanige wijziging wordt van kracht door diplomatieke notawisseling".

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies d.d. 9 januari 2002 sluit het Dagelijks Bestuur van de SERV zich aan bij het ontwerp van decreet. Het advies is als bijlage bij de memorie gevoegd.

In zijn advies d.d. 21 maart 2002 stelt de Raad van State dat de in artikel 13, 3, van de overeenkomst bedoelde diplomatieke nota-uitwisseling waardoor bepalingen die met wederzijdse toestemming van de overeenkomstsluitende partijen worden gewijzigd van kracht worden, slechts kan plaatsvinden nadat het Vlaams Parlement zijn instemming betuigd heeft met de voorgenomen wijzigingen aan de overeenkomst. Door die bepaling kan geen afbreuk gedaan worden aan het uit artikel 167, § 3, van de Grondwet voortvloeiende vereiste dat het Vlaams Parlement ook met wijzigingen aan een verdrag dient in te stemmen.

Daarnaast wijst de Raad van State erop dat verdragen worden gesloten door de bevoegde regeringen maar dat zij dat doen namens de rechtspersoon waarvan zij de uitvoerende macht zijn of voor wie zij optreden. De Raad van State heeft hier volkomen gelijk. De opeenvolgende Vlaamse ministers bevoegd voor het buitenlands beleid hebben trouwens reeds meerdere keren aan het federale ministerie van Buitenlandse Zaken gevraagd om in de toekomst geen overeenkomsten te sluiten met de regering van een bepaald land. Toch ben ik van mening dat hier de in het verdrag gebruikte benaming van het partnerland moet gebruikt worden.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Lusaka op 28 mei 2001

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2.

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Lusaka op 28 mei 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

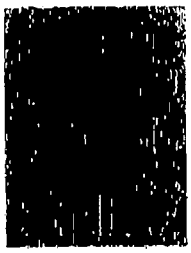

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

Brussel, 9 januari '02
RVP/IT/02-001

De Heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Directeur,

Betreft: principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomsten tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en de regering van de republiek Zambia, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen

De Vlaamse sociale partners zijn zich bewust van het belang van internationale investeringsakkoorden.

Het Dagelijks Bestuur van de SERV heeft het ontwerp van decreet gelezen en sluit zich daar bij aan.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, teken ik,

Met de meeste hoogachting,

Pieter KERREMANS,
Administrateur-generaal

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 33.114/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 6 maart 2002 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Lusaka op 28 mei 2001", heeft op 21 maart 2002 het volgende advies gegeven :

1. Krachtens artikel 13, 3, van de goed te keuren overeenkomst kunnen de bepalingen ervan met wederzijdse toestemming van de overeenkomstsluitende partijen worden gewijzigd en wordt die wijziging van kracht door diplomatieke nota-uitwisseling.

De gemachtigde ambtenaar is het ermee eens dat door deze bepaling geen afbreuk kan worden gedaan aan het uit artikel 167, § 3, van de Grondwet voortvloeiende vereiste dat het Vlaams Parlement ook met wijzigingen aan een verdrag waarmee het zijn instemming moet betuigen, dient in te stemmen.

De in artikel 13, 3, van de overeenkomst bedoelde diplomatieke nota-uitwisseling zal derhalve slechts kunnen plaatsvinden nadat het Vlaams Parlement zijn instemming heeft betuigd met de voorgenomen wijzigingen aan de overeenkomst.

2. De goed te keuren overeenkomst is blijkens de bewoordingen van haar opschrift een "overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek Zambia".

Hoewel van het opschrift van de overeenkomst niet anders dan in dezelfde bewoordingen melding kan worden gemaakt in het opschrift en in artikel 2 van het voorontwerp, wordt hier opnieuw de gelegenheid te baat genomen om erop te wijzen dat, zo verdragen weliswaar worden gesloten door de bevoegde regeringen, zij dit doen namens de rechtspersonen waarvan zij de uitvoerende macht zijn of voor wie zij optreden. Verdragsluitende partijen zijn hier dan ook de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Zambia (en bijgevolg niet de Regering van de Republiek Zambia).

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, adjunct-auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. L. VAN CALENBERGH, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Zambia inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Lusaka op 28 mei 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 7 juni 2002.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN

BIJLAGEN

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK ZAMBIA

INZAKE

DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE EN DE REGERING VAN DE REPUBLIEK ZAMBIA INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
handelend zowel in eigen naam als in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, krachtens bestaande overeenkomsten,
de Vlaamse Regering,
de Waalse Regering,
en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
enerzijds,

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK ZAMBIA,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen") ;

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te scheppen op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij ;

IN het besef dat bevordering en wederzijdse bescherming van dergelijke investeringen zullen leiden tot het stimuleren van de zakelijke initiatieven en de economische welvaart op het grondgebied van beide Overeenkomstsluitende Partijen zullen verhogen ;

ZIJN het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term :

1. "investeerder" :

   a) de "onderdanen", zijnde elk natuurlijk persoon die volgens de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of de Republiek Zambia wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België of van het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Zambia ;

   b) de "vennootschappen", zijnde elke rechtspersoon die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Zambia en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Zambia.

2. "investeringen" : alle soorten vermogensbestanddelen en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

   Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend :

   a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten ;

   b) aandelen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming, zelfs minoritair of onrechtstreeks, in vennootschappen die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen ;

   c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft ;

   d) rechten van industriële en intellectuele eigendom, met name auteursrechten, octrooien met betrekking tot een nijverheidsmodel, geregistreerde ontwerpen, handelsmerken, geheime handels- en bedrijfsinformatie, technische werkwijzen, know how en goodwill ;

   e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

   Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. "opbrengst" : de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's en uitkeringen.

4. "grondgebied" :

a) wat het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg betreft, het grondgebied van het Koninkrijk België en het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de betreffende Staat uitstrekken en waarin laatstgenoemde, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefenen met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen ;

b) wat de Republiek Zambia betreft mede, de territoriale zee en elk gebied voorbij de territoriale zee van Zambia, dat overeenkomstig de nationale wetgeving van Zambia en de internationale wetgeving werd of zal worden aangewezen als een gebied waarin de Republiek Zambia soevereine rechten en rechtsmacht kan uitoefenen.

ARTIKEL 2

Bevordering van investeringen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en laat zodanige investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toe, voor zover deze activiteiten verband houden met zodanige investeringen.

ARTIKEL 3

Bescherming en behandeling van investeringen

1. Alle investeringen, zij het rechtstreekse of onrechtstreekse, door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten, op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling.

2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, met uitsluiting van elke onredelijke of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie van deze investeringen zou kunnen belemmeren.

3. De in de eerste twee leden beschreven behandeling en bescherming moeten ten minste gelijk zijn aan die welke de investeerders van een derde Staat genieten en ze mogen in elk geval niet minder gunstig zijn dan die waarin het internationaal recht voorziet.

4. Deze behandeling en bescherming strekken zich evenwel niet uit tot de voorrechten die een Overeenkomstsluitende Partij toekent aan de investeerders van een derde Staat op grond van zijn lidmaatschap van of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of iedere andere vorm van regionale economische organisatie.

ARTIKEL 4

Nationalisatie, onteigening van en schadeloosstelling voor eigendom

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich geen enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie noch enige andere maatregel te treffen die tot gevolg heeft dat aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks de hun toebehorende investeringen op haar grondgebied worden ontnomen.

2. Wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang van het bepaalde in het eerste lid moet worden afgeweken, dienen de volgende voorwaarden te worden vervuld :

   a) de maatregelen worden genomen met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang ;

   b) de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met bijzondere verbintenissen ;

   c) de maatregelen gaan vergezeld van voorzieningen voor de betaling van een billijke en reële schadeloosstelling.

3. Het bedrag van de schadeloosstelling komt overeen met de marktwaarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt door de Overeenkomstsluitende Partij die de onteigening of nationalisatie heeft uitgevoerd.

   De schadeloosstelling wordt uitgekeerd in de munt van de Staat waarvan de investeerder onderdaan is of in een andere omwisselbare munt. Ze moet zonder onnodige vertraging worden betaald en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.

4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke aan investeerders van de meest begunstigde natie wordt verleend.

5. Voor de in dit artikel behandelde kwesties verleent elke Overeenkomstsluitende Partij aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke investeerders van de meest begunstigde natie op haar grondgebied genieten en die in elk geval niet minder gunstig is dan de behandeling waarin het internationaal recht voorziet.

ARTIKEL 5

Overmakingen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de toelating om alle met een investering verband houdende uitkeringen vrij over te maken. Deze omvatten in het bijzonder :

   a) bedragen bestemd om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden ;

   b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatrieerd personeel ;

   c) de opbrengst van investeringen ;

   d) de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van de investeringen ;

   e) de in toepassing van Artikel 4 uitgekeerde schadeloosstelling.

2. De onderdanen van beide Overeenkomstsluitende Partijen, die uit hoofde van een investering toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan een evenredig deel (quotité approprié)van hun bezoldiging over te maken naar hun land van herkomst.

3. Alle overmakingen gebeuren zonder vertraging in vrij inwisselbare munt, tegen de koers die op de datum van overmaking van toepassing is.

4. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de toelating die vereist is om de overmaking zonder onnodige vertraging uit te voeren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke taksen en kosten.

5. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke worden toegestaan aan investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 6

Subrogatie

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of één van haar openbare instellingen een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

ARTIKEL 7

Toepasbare regels

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene Overeenkomstsluitende Partij dan wel bij internationale overeenkomsten waarbij de Partijen partij zijn of op een later tijdstip kunnen worden, kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

ARTIKEL 8

Bijzondere overeenkomsten

1. Investeringen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

ARTIKEL 9

Regeling van investeringsgeschillen

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste Partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

   De Partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, wordt het, naar keuze van de investeerder, voorgelegd aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen :

   - een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrage-regels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;

   - het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, wanneer elke Staat die Partij is bij de onderhavige Overeenkomst partij is geworden bij bedoeld Verdrag.

   Zolang niet aan deze voorwaarde is voldaan, stemt elke Overeenkomstsluitende Partij ermee in dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de regels van de Aanvullende Voorziening van het I.C.S.I.D.

   - het Scheidsgerecht van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs ;

   - het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel te Stockholm.

   Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partij, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in Artikel 6 van deze Overeenkomst vermelde waarborg heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.

5. Het scheidsgerecht beslist op grond van het nationale recht, met inbegrip van de regels inzake wetsconflicten, van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en op het grondgebied waarvan de investering werd gedaan alsmede op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst, van de bepalingen van de met betrekking tot de investering eventueel gesloten bijzondere overeenkomst en van de beginselen van internationaal recht.

6. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 10

Nationale behandeling en meest begunstigde natie

In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij de behandeling van meest begunstigde natie.

Met betrekking tot de werking, het beheer, het onderhoud, het gebruik, het genot, de verkoop of de vervreemding van investeringen dient elke Overeenkomstsluitende Partij investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied een behandeling toe te kennen die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan haar eigen investeerders of de investeerders van een andere Staat, zo laatstgenoemde behandeling gunstiger is.

Deze behandeling behelst geenszins de voorrechten die door een Overeenkomstsluitende Partij worden verleend aan investeerders van een derde Staat in het kader van diens participatie in of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of enige andere vorm van regionale economische organisatie.

Het bepaalde is niet van toepassing op belastingzaken.

ARTIKEL 11

Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen
betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.

2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie bestaande uit vertegenwoordigers van beide Partijen. Deze Commissie komt op verzoek van de meest gerede Partij en zonder onnodige vertraging bijeen.

3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van een der Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan een scheidsgerecht dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld :

   Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen, de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

   Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-President van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen ; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

ARTIKEL 12

Vorige investeringen

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van laatstgenoemde. De Overeenkomst is evenwel niet van toepassing op geschillen die vóór de inwerkingtreding ervan zijn ontstaan.

ARTIKEL 13

Inwerkingtreding en duur

1. Deze Overeenkomst treedt in werking een maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende één tijdvak van tien jaar.

   Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst stilzwijgend verlengd voor een tijdvak van tien jaar, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

2. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

3. De bepalingen van deze Overeenkomst kunnen met wederzijdse toestemming van beide Overeenkomstsluitende Partijen worden gewijzigd. Zodanige wijziging wordt van kracht door diplomatieke notawisseling.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Lusaka, op 28 mei 2001, in twee oorspronkelijke exemplaren in de Nederlandse, de Franse en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

VOOR DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE :

Voor de Regering van het Koninkrijk België, handelend zowel in eigen naam als in naam van de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :
Voor de Vlaamse Regering :
Voor de Waalse Regering :
Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

Bénédicte Frankinet,
Ambassadeur van België

VOOR DE REGERING VAN DE REPUBLIEK ZAMBIA :

Akbar Yusuf Badat,
Minister van Handel en van Nijverheid

AGREEMENT

BETWEEN THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION, on the one hand,

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ZAMBIA, on the other hand,

ON THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS.

The Government of the Kingdom of Belgium,
acting both in its own name and in the name
of the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg,
by virtue of existing agreements.
the Walloon Government.
the Flemish Government,
and the Government of the Region of Brussels-Capital. on the one hand.

and

The Government of the Republic of Zambia, on the other hand
(hereinafter referred to as "the Contracting Parties");

DESIRING to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments by nationals of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party;

RECOGNIZING that the promotion and reciprocal protection of such investments will be conducive to the stimulation of business initiatives and will increase prosperity in the territories of both Contracting Parties;

have agreed as follows:

ARTICLE 1

DEFINITIONS.

For the purpose of this Agreement.

1. The term "investors" shall mean :

   a) the "nationals", i.e. any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, or of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Zambia, is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, or of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Zambia, respectively;

   b) the "companies", i.e. any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, or of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Zambia and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, or of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Zambia, respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets and any direct or indirect contribution in cash, or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

   The following shall more particularly, though not exclusively be considered as investments for the purpose of this Agreement :

   a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights;

   b) shares, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party;

   c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value;

   d) industrial and intellectual property rights, in particular copyrights, patents, utility -model patents, registered designs, trade-marks, trade and business secrets, technical process, know how and good will;

e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purpose of this Agreement.

3. The term "returns" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital increases, dividends, royalties and payments.

4. a) In the case of the Kingdom of Belgium and of the Grand-Duchy of Luxemburg, the term "territory" shall apply to the territory of the Kingdom of Belgium, to the territory of the Grand-Duchy of Luxemburg as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters of the States concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources.

b) In the case of the Republic of Zambia, the term "territory" means the land territory and territorial waters of Zambia including any territorial waters as situated beyond the territorial waters of Zambia, which might in future be designated under the national law of Zambia in accordance with international law as an area within which Zambia may exercise sovereign rights and jurisdiction.

ARTICLE 2

PROMOTION OF INVESTMENTS.

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.

2. In particular, each Contracting Party shall authorize the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments.

ARTICLE 3

PROTECTION AND TREATMENT OF INVESTMENTS.

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.

2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.

3 The treatment and protection referred to in paragraphs 1 and 2 shall at least be equal to those enjoyed by investors of a third State and shall in no case be less favourable than those recognized under international law.

4. However, such treatment and protection shall not cover the privileges granted by one Contracting Party to the investors of a third State pursuant to its participation in or association with a free trade zone, a customs union, a common market or any other form of regional economic organization.

ARTICLE 4

NATIONALIZATION, EXPROPRIATION AND COMPENSATION OF OWNERSHIP

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalization or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.

2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with:
   a) the measures shall be taken under due process of law;
   b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments;
   c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of a adequate and effective compensation.

3. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public by the expropriating or nationalizing Contracting Party.

Such compensation shall be paid in the currency of the State of which the investor is a national or in any other convertible currency. It shall be paid without undue delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to the investors of the most favoured nation.

5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. This treatment shall in no case be less favourable than that recognized under international law.

ARTICLE 5

TRANSFERS.

1. Each Contracting Party shall grant to investors of the other Contracting Party the free transfer of all payments relating to an investment, including more particularly:

a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment;
b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel;
c) proceeds from investments;
d) proceeds from the total or partial liquidation of investments;
e) compensation paid pursuant to Article 4.

2. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.

3. All transfers shall be effected without delay in any convertible currency at the market rate of exchange applicable on the date of transfer.

4. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other expenses than the usual taxes and costs.

5. The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 6

SUBROGATION

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 7

APPLICABLE REGULATIONS

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, existing or to be subscribed to by the Parties in the future, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 8

SPECIFIC AGREEMENTS

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.

2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-à-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 9

SETTLEMENT OF INVESTMENT DISPUTES.

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

   As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, the dispute shall be submitted, at the option of the investor, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

   To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judicial remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor:

   - an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.)

   - the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention.

   As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D.

- the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris;
- the Arbitration Institute of the Chamber of Commerce in Stockholm.

If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 6 of this Agreement.

5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.

6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 10

NATIONAL TREATMENT AND MOST FAVOURED NATION.

In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Party.

With respect to the operation, management, maintenance, use, enjoyment and sale or other disposal of investments, each Contracting Party shall accord, on its territory, to investors of the other Contracting Party, treatment no less favourable than that granted to its own investors or to investors of any other State if the latter is more favourable.

This treatment shall not include the privileges granted by one Contracting Party to investors of a third State by virtue of its participation or association in a free trade zone, customs union, common market or any other form of regional economic organisation.

The provisions of this article do not apply to tax matters.

ARTICLE 11

DISPUTES BETWEEN THE CONTRACTING PARTIES RELATING TO THE INTERPRETATION OR APPLICATION OF THIS AGREEMENT.

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.

2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.

3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case:

   Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

   If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

   If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes; they shall be final and binding on the Contracting Parties.

5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 12

PREVIOUS INVESTMENTS.

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations, but shall not apply to any dispute which arose before entry into force of this Agreement.

ARTICLE 13

ENTRY INTO FORCE AND DURATION.

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

   Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

3. The terms of this Agreement may be amended by mutual agreement of both Contracting Parties, and such amendment shall be effected by exchange of notes between them through diplomatic channels.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Lusaka, Zambia on 28th May, 2001 in two original copies, each in the English, French, and Dutch languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

FOR THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION

For the Government of the Kingdom of Belgium acting both in its own name and in the name of the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg :

For the ***Walloon Government*** :

For the ***Flemish Government*** :

For the Government of the Region of Brussels-Capital :

Benedicte Frankinet
Ambassador of Belguim

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ZAMBIA

Dr Akbar Yusuf Badat, MP
Minister of Commerce, Trade and Industry